

Szerkesztési iroda:

Főiac, Csutak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Házipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve.
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Nagyedévre . . . 1 frt 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyiltér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

„NEMERE”

emü politikai, társadalmi és közgazdászati lap
VIII. évfolyam II. évfolyadéjére.

Előfizetési feltételek:

március—december . . . 4 frt 50 kr.
március—szept. 3 frt — kr.
március—június 1 frt 50 kr.
Külföldre egész évre . . . 8 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába
Sepsi-Szentgyörgyre küldendők

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
matíthatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

A székely muzeum.

Csereyné ő nagysága, a lelkes honleány,
értékes muzeumát Háromszék megye közönségé-
nek ajándékozta. — Megyénk nézve, mely a
kulturális haladás terén áll, hol a jótékony célú
intézetek oly dícséretre méltó virágzásnak ör-
vendenek, egy ily muzeum megbecsülhetlen
kincs leendő.

Felfogták ennek értékét megyénk ügybuz-
gó vezérferiai és mindent elkövettek, hogy a
muzeum számára alkalmas helyiséget találha-
sának, hogy megvethessék alapját egy oly in-
tézménynek, mely a nemzetek művelődésére
hathatós tényező s mely a műemlékek össze-
szerzése s az utókor számára való kegyeletes
megőrzés által egy összehordott kincstárát fogja
képezni a nemzeti művelődésnek, a társadalmi
életnek.

Szívünk feldobog, lelkünket jóleső érzés
melege járja át annak tudatában, hogy a szé-

kely nép, mely hazai történelmünkben oly ki-
váló szerepet játszott, melynek a letűnt kor
lapjain annyi nevezetes eseményekkel van ösz-
szekítve élete, — saját kebelében fogja meg-
őrizni a mult emlékeit a késő utókor számára.

Minden hazafi lelke eteliki örömmel egy
ily üdvös mozgalom láttára.

Ámde ma nemcsak az eszmék világát él-
jük; ma a feldobott nagyszabású társadalmi
kérdéseket gyors és tevékeny munkássággal
kísérjük. Ma a tények nyomban követik a ter-
veket.

Erre a célra a helybeli ref. tanoda előljá-
rósága egy tanintézet jól felfogott érdekeinek
megfelelően sietett felajánlani kebelében egy
egy egészen külön álló épületet a muzeum
számára.

Háromszék megye megszavazott a tanulmá-
nyi alaphól annak évenkénti fentartására 500
forintot.

Nem kételkedünk, hogy ha egyenesek áldo-
zatkésztségéhez is kell annak idejében fordul-
nunk: ismét a régi hazafias lelkesültséggel
fogják filléreiket összetenni, csak hogy fentart-
hassák azon műkincsek tárházát, melyre büsz-
kén, felemelt fővel fog tekinteni egykor min-
den székely.

Mindezek felől tehát nem lehetünk percig
is kétségben.

Hanem akkor, midőn most még csak a
kezdet kezdeténél vagyunk, mikor egy neme-
sen érző, magas műveltségű honleány meg-
gyújtja a székely művelődés oltárán a tüzet:
nem szabad nekünk közönyösen, tétlenül ma-
radnunk; — a felgyújtott lángot kialudni nem
hagyhatjuk.

Egyelőre gyarapítunk kell a muzeumot
tárgyakkal.

Mennyi leleteket találtak csak nem régi-
ben is a székelyföldön, — hány új meg új mű-
kincscsel szaporította a székelység hazánk muzeu-
mait eddig is Bizonytalán rajta lesznek honfi-
társaink és lelkes honleányaink, hogy az a mu-
zeum, mely ezután egészen a miénk lesz, min-
nél több értékes tárgygyal szaporodjék.

Éz alatt azonban a ház népe is talpon volt.
Gergelynek első dolga vala Mariskát megmenteni.
A Mariska szobája azonban üresen állott.

A lángok sziporkázva lobogtak s nyelvökkel
körül nyaldosták az egész épületet. Behatoltak az
ablakokon és mindenütt új meg új tápot talált a
tüzes elem. — Az egész város kísérteties fényben
világolt.

— Jaj annak, a ki ilyen szeles időben gyuj-
togató volt! — hangzék a fenyegetés minden ol-
dalról.

— Hol van Mariska? — jajveszékelt Gergely.
Simonyi karjánál fogva vezette a megrémült
leányt.

— Itt van! En hozám őt ki szobájából! —
felelé Simonyi.

— S hogy jutott ön ide? — kérdék egyhan-
guan mindnyájan.

— Megmondom én! — felele egy hang. —
Ez az ur irtozatos tervét ezelőtt egy órával elárulá.
Enmagam hallottam, hogy boszút fog állani. Most
már tisztán emlékszem, hogy ő volt.

Simonyi férfias határozottsággal visszautasítá
a vádat.

De a gyauu nagyon is ellene szólt. Ő volt az
első, ki a tűz helyén találtatott, ő volt az, ki csak-
ugyan titkos utakon jött: ő a gyujtogató.

Az öreg Szamosi ordítva rontott a fiatal em-
berre s megrávn őt mellénél fogva, menydörgő
hangon kiáltá fölébe:

— Gyujtogató! — S indultas természete el-
ragadta. A semmire nem számító ifjut egy hatal-
mas csapással arcul ütötte.

Simonyival egyet fordult a világ. Az önérze-
tes ifju, az ártatlan, tiszta lélek nagy közönség
előtt s épen kedvese, imádott kedvese előtt meg-
gyalázatva látta magát. Már-már azon ponton ál-

Minden egyes tárgy, melyet a „székely
muzeum” részére átadni szivesek lesznek, egy-
egy kő lesz a művelődés oltárára.

A régi kor emlékei összekötik a letűnt
idő történelmét a jelenlét; csak úgy tudunk
jól élni a jelennek, ha ismerjük a multat. Egy
ilyen összekötő hid a mult és jelen közt a
muzeum.

Ápoljuk őseink emlékét: csak akkor lehe-
tünk érdemesek arra, hogy a mi emlékünkt is
fenmaradjon utódaink előtt.

Bizvást fordulunk tehát Háromszék megye
közönségéhez Esedezünk: gyűjtsenek tárgya-
kat, hordják össze a műemlékeket, gyarapítsák
azt a szép intézetet s fejlesszék azt időről-időre
nagy szorgalommal.

Magunknak és utódainknak gyűjtünk s zor-
galmunk eredménye hazai művelődésünkre előre
beláthatlan szellemi hasznot jövedelmezend.

Szavunk nem fog a pusztában elhangozni,
mert a székelységnek értelmes és lelkes kö-
zönsége van. — És a székelység megérti a kor
intő szózatát.

H.

* Bismarek oly pénzügyminisztert keresett, ki
neki képes lesz 300 millió márka kölcsönt terem-
teni. Hobrecht vállalkozott erre s az angol lapok
nem tudják, Német- vagy Muszkaoországnak kell-e
a 300 millió márka.

* Konstantinápolyban székelő nagykövetségünk
f. évi március hó 15-én kelt jelentése szerint: A
török kormány elhatározta, hogy a gabnaneműek-
nek Gallipoli szandzsákból való kivitele egész
aratásig tilalom alá vettesse a bevitelre szánt ga-
bonára nézve pedig vámentesség léptessék életbe.
Együttal kivételesen megengedték, hogy Bigha-
ból Gallipoliba vitethessék a gabona.

* A regnicoláris bizottság tagjai folyó hó 10-
kén, szerdán d. e. 10 órákor tartja Bécsben leg-
közelebbi ülését. A bizottság tagjai, valamint Tisza
és Széll miniszterek kedden reggel mennek fel
Bécsbe. Miután az osztrák regnicoláris deputatú a
reichsrath által egyenesen utasított, hogy tár-
gyálja a 80 millió adósság kérést, valószínű,
hogy az osztrák bizottságtól fog érkezni az első
üzenet.

* A „Republique Française” pétervári értesü-

lött, hogy a durva bántalmat hasonló tettelesség-
gel viszonozza, mikor egy pillanat alatt váratlan
fordulat állott be. Simonyi beszélni kezdett:

— Adjatok nekem virágot, kössétek azokat
csokorba s én kedvesemnek nászajándékul elviszem.
. Ő már az enyém! Egy szép angyal
szállott le az égből, aranyfátyolt viselő kedvesem-
nek s összekeltünk a paradicsom kapujában. . . .
Milyen jó az isten! Most ott fogunk lakni
a menyben! Ez a szép világítás itt a para-
dicsom kapuja előtt van. Azon belül lakik
az én kedvesem. Oh, adjatok nekem piros
rózsákat! Kössöm össze koszoruba.

Az emberek borzadva néztek Simonyira, ki-
nek szemében a jóság tüze fényelt s egy pillanat
alatt eltorzultak vonásai. Aztán borzasztó hahotára
fakadt s szaladni kezdett. Nem állította meg senki,
csak a kapu előtt rogyott elébe egy kedves, szép
leány: Mariska.

— Iserj meg! — könyörgött a leány szívét
rázó hangon — En vagyok a te jegyesed!

Simonyi sajátságos pillantást vetett rá: nem
ismerte meg. Hanem valami fájdalmas, mosoly kísé-
retében azt felelte neki, hogy az ő jegyese már a
menyben van.

*
Azóta 10 éstündött telt el s senki sem látta
többé Simonyit. A roppant megaláztatást erős lel-
ke nem bírta el. Megőrült teljesen. Örülten boly-
gott szanaszét az országban. Egyszer sok idő mul-
va megjelent Z—on egy szegény rongyos ember
két papálcikából készített hegedűvel kezében s kér-
ve kért mindenkit, hogy hallgassák meg azt a szép
nótát, a mit ő a menyekben kedvesének szokott
zengeni. Aztán százához illeszté hegedűjét és na-
gyon időtlen hangon dudolt valami dal-félet. Va-
laki ismerősnek találta szegény Simonyit s meg-

TARCA.

„Jön a csehi bíró!”

— Elbeszélés. —
(Vége.)

Simonyi szeméihez kapott.

Egy pillanat alatt künn volt a kertben. Akkor
már Szamosi háza félig lángba borult. Simonyi e
percben csak kedvesére gondolt. Rohant hálószobá-
jába felé s annak ajtaját egyetlen vállfeszítéssel be-
lökvén, ágya előtt termett Mariskának.

Mariska csendesen szunyadt már. A patyolat
hálóköntös hanyag pongyolában ömlött alá tagjai-
ra. Arcán az üde álom rózsapírja derengett. Hosz-
szu, szöke selyempillái lezárva tarták azokat a szép
nefelejcs-zemeket. Oly igéző látvány volt, a mi ké-
pes lett volna egy szobrot is életre villanyozni.
Simonyi érzé a büvölet hatását s egy pillanatig
megállott. A másik percben azonban hirtelen ölé-
be kapta a szép leányt és csókjaival felébreszté.

— Fussunk kedvesem, a ház ég fejed felett!
Mariska gyorsan felöltözött.

Hová tegye őt most? Ha itt kapják, egyértel-
mű lesz az azon gyauuval, hogy ő tudott valamit
a szándékos gyujtogatásról. Menekülni kell vele s
vinni fogja egyenesen anyjához. Mariska nem el-
lenkezett. A hátsó kertajtó még nyitva van s mi-
előtt a zavarban észrevehetnék eltűnését, ő már
biztos helyre viheti kedvesét.

E közben a kertajtóhoz ért. Hevesen rázta
meg annak ajtaját, de az ajtó be volt zárva. Ma-
riska azt állítá, hogy ő nyitva hagyta volt Simo-
nyinak számára. A kerítés magas, azon áthatolni tel-
jes lehetetlen. Más kijárás pedig nem volt, csak az
utca felől.